

FRANKFORT, 16 September. Het besluit der Porte, waarbij de verkiezing van *Alexander Georgewitsch* tot Vorst van Servie bekrachtigd wordt, is, volgens bericht van de servische grenzen, den 6den te Belgrado ontvangen. Hetzelfde zou echter eerst den 14den dezer, op den verjaardag van de eerste verkiezing van den genoemden Vorst, afgekondigd worden.

— De in Boheme gestationeerde oostenrijksche krijgsmagt is thans bij Kozomin vereenigd tot het houden der gewone herfst oefeningen. — Bij Ulm zijn 9500 man wurtembergsche troepen verzameld, welke in tegenwoordigheid des Konings groote manoeuvres verrigten.

FRANKFORT, 17 September. Volgens bijzondere brieven uit Konstantinopel van 30 Augustus, is de uitvaardiging van het besluit der Porte, waarbij de verkiezing van *Alexander Georgewitsch* bekrachtigd wordt, vertraagd door de bedenkingen van den russischen gezant tegen sommige der in het ontwerp van dat besluit voorkomende uitdrukkingen; maar is, na menige verklaring en tegenverklaring, ten laatste ook in dit opzigt door de Porte aan het verlangen van Rusland voldaan, en het bewuste staatsstuk eindelijk den 29sten Augustus naar Belgrado afgezonden. De russische gezant vorderde nu nog, dat *Wucitsch* en *Petroniewitsch* in eene meer van de servische grenzen verwijderde plaats, dan Widdin, hun verblijf zouden houden.

Voorts melden de bedoelde brieven, dat de fransche gezant van de Porte eene schitterende voldoening heeft geëischt voor de beleediging, die de fransche vlag te Jeruzalem is aangedaan. (Aldaar heeft namelijk, zoo als onlangs gemeld is, de bevolking de fransche vlag, die in strijd met 's lands gebruik van het consulaats-gebouw was uitgestoken, met geweld doen inhalen en zelfs, volgens sommige opgaven, verscheurd.) De turksche minister had op dezen eisch een bevredigend antwoord gegeven, en er was dadelijk last gegeven aan den te Jeruzalem bevelvoerende bassa, om de schulddigen gevangen te nemen en de zaak streng te vervolgen.

Te Konstantinopel is dezer dagen een Armenier, die, na voor eenige jaren tot het Mahomedanisme te zijn overgegaan, tot de christelijke Kerk was teruggekeerd, te dezer zake openlijk onthoofd geworden. Deze gestrengte handhaving van de turksche strafbepalingen tegen den afval van het geloof heeft te Konstantinopel een zeer diepen en smartelijken indruk bij de niet-mahomedaanse bevolking gemaakt, en wel te meer, omdat men den Armenier, bij de voltrekking der straf, opzettelijk de frankische kleeding had aangedaan, en zijn lijk alzoo gedurende drie dagen heeft prijs gegeven aan de beschimping en mishandeling van het mahomedaanse gemeen, 't welk daarbij aan zijnen haat tegen de Franken door de grootste beleedigingen en hevigste verwenschingen bot vierde. Naar men meldt, zouden de turksche bewindlieden, ten minste sommige hummer, deze ergerlijke tooneelen niet alleen geduld, maar in alles de hand gehad en het voorbedachtelijk op eene beleediging der Europeers toegelegd hebben. Wat hiervan ook zij, men verzekert, dat de vreemde gezanten eenparig besloten hebben, om voor het gebeurde, als eene opzettelijke beschimping, voldoening te vorderen, en voorloopig dienaangaande bevelen van hunne hoven gevraagd hebben.

— In de brieven van de poolsche grenzen wordt bij herhaling melding gemaakt van een gerucht, dat dezer dagen eene staatkundige zamenzwering in Polen ontdekt zoude zijn, ten gevolge waarvan een groot aantal personen, vooral in Warschau, gevangen waren genomen. Of dit gerucht werkelijk eenigen grond heeft, blijkt tot dus ver niet met zekerheid. In de tegenwoordige omstandigheden (dus voegt een der berichtgevers er bij) is elke zamenspanning in Polen of in Rusland eene daad van volslagene waanzinnigheid. De regering houdt overal een wakend oog; en terwijl zij aan den eenen kant zich beijvert om zich zoo veel mogelijk populair te maken, slaat zij aan den anderen kant tevens met eene ongelooft scherp en onvermoede omerkzaamheid alle gangen van verdachte personen gade, waar deze zich ook mogen ophouden. Siberie en de Kaukasus zijn de plaatsen, die de dolzinnige verleiders of verleiden met zekerheid te gemoet gaan.

— Van de italiaansche grenzen, 8 September, wordt geschreven, dat de militaire gouverneur van het Lombardisch-Venetiaansche-koninkrijk, graaf *Raderzky*, ten gevolge van de onlusten in Bologna, door het oostenrijksche bewind gemagtigd is, om, indien eene der italiaansche regeringen zulks mogt verlangen, terstond 4000 man troepen naar de bedreigde punten te doen optrekken.

— Naar men uit Stockholm meldt, zou de zweedsche regering, naar aanleiding van een door den laatsten Rijksdag gedaan voorstel, voornemens zijn, om de slaven van het west-indische eiland St. Barthelemy, ten getale van omstreeks 600, te emanciperen tegen schadeloosstelling van de eigenaars.

— HH. MM. de Koning en de Koningin van Beijeren zijn gisteren uit Aschaffenburg hier aangekomen, en hebben de merkwaardigheden der stad bezigtigd. Z. M. de Koning had deze stad in langen tijd niet bezocht.

FRANKRIJK.

PARIS, 17 September. Dezer dagen is de politie op het spoor gekomen van eene staatkundige vereeniging, welke het verwekken van wanordeligheden in den zinn scheen te hebben. In den nacht van vrijdag op zaterdag jl. zijn in onderscheidene gedeelten der hoofdstad lieden, tot die vereeniging behorende, in hechtenis genomen. Derselver aantal wordt op ongeveer twintig begroot, en de meeste der personen behooren tot de arbeidende klassen. Welke staatkundige strekking die vereeniging zoude hebben, wordt niet gemeld.

— De graaf *de Toren*, de voormalige spaansche minister van financiën onder Koningin *Maria Christina*, is gisteren alhier overleden.

— Berigten uit Algiers van 10 September houden in, dat *Abd el-Kader* in de zuidelijke gedeelten der k l nie een in val heeft gedaan, en daarbij een vrij aanmerkelijken buit heeft behaald op een der inlandse stammen, welke zich vroeger aan Frankrijk had onderworpen. Overigens heerschte in Algerie allerwegen eene gewenschte rust. De maarschalk *Bugeaud* heeft zich den 10den uit Algiers naar Medeah begeven. Zijne afwezigheid uit de hoofdstad zal echter, naar men verzekert, slechts van korten duur zijn.

— Van gouvernementswege is uit Perpignan van den 15den eene telegrafische depeche ontvangen, hoofdzakelijk inhoudende, dat den 13den de onlangs tot kapitein-gen raal aangestelde bevelhebber *Araoz*, welke zich in de citadel van Barcelona aan het hoofd van 5000 man bevond, tot dus ver geene teekenen zijner aanwezigheid had gegeven, maar werkeloos bleef; even zoo de generaal *Prim*, welke zich te Gracia met een bataillon en eenige nationale garden bleef ophouden. Den 12den waren drie bataillons, welke uit Valencia naar Barcelona zijn gezonden, te Tarragona aangekomen. Aldaar werd de aankomst van nog meerdere troepen te gemoet gezien.

Uit dit bericht blijkt genoegzaam, dat *Araoz* en *Prim* zich geenszins sterk genoeg gevoelen, om de opstandelingen in de stad aantevalen, maar dat zij buiten Barcelona, in de hun toevertrouwde forten en de door hen bezette plaatsen, niet anders dan verdedigenderwijze kunnen te werk gaan. Met welken geest de te Tarragona aangekomene troepen bezield zijn, wordt niet gemeld. Daar Valencia tot dusver het ministerie *Lopez* getrouw is gebleven, vleit men zich, dat die manschap zich zal stellen onder de bevelen van het wettige gezag.

De gewone berigten uit Madrid van den 10den melden, dat in die hoofdstad door den kapitein-generaal een geheim genootschap is ontdekt, wier leden, onder welke ook officieren van het leger genoemd worden, voornamelijk schijnen te behooren tot den aanhang van den Infant *D. Francisco de Paula*. Juiste narigten omtrent deze gebeurtenis worden nog niet medegedeeld.

Het dagblad van Bayonne van den 14den meldt, dat de britsche zaakgelastigde bij het spaansche kabinet, de heer *Aston*, uit Madrid te Bayonne was aangekomen. Naar luid van dat blad, heerschte in Saragossa mede nog altijd eene groote gisting, en was de bevolking dier belangrijke stad zeer ten nadeele der tegenwoordige spaansche bewindlieden gestemd. Tot dusver was echter geen blijk door dezelve gegeven, dat zij voornemens was, om zich aan de bewegings-partij van Barcelona aantesluiten.

BELGIE.

BRUSSEL, 18 September. Een der alhier uitkomende dagbladen behelst een bijzonder bericht uit Perpignan van den 16den September, hetwelk inhoudt, dat op den 13den door de insurgenten van Barcelona op het scheepsvolk van het fransche vaartuig *Melagre* is gevuurd, bij welke gelegenheid een matroos ernstig gekwetst is geworden. De fransche consul zoude voldoening voor deze gebeurtenis hebben geëischt. Verder wordt daar nog bijgevoegd, dat den 14den de staat van zaken in Barcelona onveranderd bleef; — dat de commissarissen, door de junta naar Madrid gezonden, van daar waren teruggekeerd, en dat deze zich weder aan de bewegings-partij hadden aangesloten.

BRUSSEL, 19 September. Gisteren, omstreeks een ure, is H. M. Koningin *Victoria* met eenen bijzonderen spoorwagen-trein uit Ostende alhier aangekomen en met een salvo van 101 eereschoten uit het geschut, bediend door de stedelijke burgerwacht, ontvangen geworden. De heer *Wijns*, burgemeester der stad, heeft H. M. aan de station opgewacht en met eene aanspraak pl gstatig verwelkomd, terwijl het beroemde muziek-corps van het regiment guides de engelsche nationale volksliederen aanhief. Na de station te hebben verlaten, hebben Koningin *Victoria*, prins *Albert*, de Koning en de Koningin der Belgen zich geplaatst in een open rijtuig, en zijn de gezamenlijke vorstelijke personen de stad binnengetrokken door de Keulse-poort, vergezeld door eenige burgerlijke en militaire ambtenaren, onder het lossen van het geschut en het luiden der klokken. All-rwegen stonden troepen geschaard in de straten, langs welke de optocht zich naar het paleis begaf. Aldaar is H. M. da delijk een banket aangeboden, waarna de voornaamste sedelike en gewestelijke autoriteiten door de vereenigde vorstelijke personen ten gehoorde zijn ontvangen geworden. Te 5 ure hebben HH. MM. zich begeven naar het Park, om een concert, te hunner eere door de vereeniging, genaamd *la Grande Harmonie*, gegeven, bij te wonen. Na aldaar gedurende een h f uur vertoefd te hebben, zijn de vorstelijke personen in opene rijtuigen door de stad gereden. Te zeven ure hebben zij aan een prachtig feestmaal deelgenomen, hetwelk door Z. M. Koning *Leopold* werd gegeven, en is bijgewoond door het geheele corps diplomatie en de voornaamste autoriteiten. Eindelijk is des avonds de stad prachtig verlicht geweest, en is de illuminatie omstreeks 10 ure door de engelsche en belgische Vorsten, alweder gezeten in eene opene caleche, beëindigd. Te elf ure hebben de vorstelijke personen de stad verlaten en zich begeven naar het kasteel van Laeken.

De onderscheidene dagbladen dezer hoofdstad zijn heden opgevuld met bijzonderheden omtrent het bezoek van H. M. Koningin *Victoria*. Met dit al is de ontvangst van H. M. binn Brussel beneden de verwachting geweest, welke men daarvan had gekoesterd, en staat dezelve verre achter de wijze, waarop men de engelsche Vorstin te Brugge en te Gend heeft verwelkomd. Er schijnen geene behoorlijke maatregelen te zijn genomen, om H. M. behoorlijk aan de station van den spoorweg te ontvangen, en niemand van de leden van den stedelijken raad bevond zich tijdens de aankomst van H. M. aldaar, zoo men verz kert, omdat men van regeringswege had verzuimd, da lighaam daartoe bepaaldelijk u ttenoodigen. Alleen de burgemeester met de schepenen was aldaar tegenwoordig, en men heeft opgemerkt, dat geene personen, behoorende tot den hoogen adel, noch leden van de hooge burgerlijke en militaire geregshoven zich naar de station hadden begeven. De ontvangst van de zijde der bevolking schijnt tamelijk koel te zijn geweest, en de gewapende burgerwacht was op lang na niet in vollen getale onder de wapenen gekomen. Een en ander schijnt aanleiding te hebben gegeven, dat de engelsche Koningin en haar gemaal zich niet, na op her paleis te zijn aangekomen, op het balkon aan het volk he ben vertoond; welke omstandigheid nog al eenige verwondering schijnt te hebben gebaard. Algemeen komen intusschen de berigten daarin overeen, dat de straten fraai versierd zijn geweest en dat de illuminatie bijzonder luisterrijk mag worden genoemd.

Men verhaalt, dat in den vroegen morgen in Brussel op eenige plaatsen schotscriften aangeplakt zijn gevonden tegen Koningin *Victoria* en Koning *Leopold*, in welke de laatste een engelsch prefect zoude zijn genoemd worden. Indien zulks het geval is geweest, schijnt de politie die geschriften spoedig te hebben ontdekt en weggenomen, daar slechts zeer weinige personen dezelve hebben gezien.

De wijze, waarop Koningin *Victoria* te Gend is ontvangen, geeft aanleiding tot een pennestrijd in de organen der onderscheidene staatkundige partijen. Terwijl de regeringsbladen beweren, dat H. M. in die stad met veel geestdrift is verwelkomd, houdt het te Gend uitkomende dagblad, bekend als her hoofd-organ der zoogenamde partij der Orangisten in België, steeds vol, dat, indien er geestdrift bij die gelegenheid is betoond, dezelve te weeg s gebracht, op de straten, door huurlingen van het gouvernement, en in den schouwburg door den adel en door eenige der geestelijkheid toegedane personen, die uit Brussel waren overgekomen, all en met oogmerk, om voor de behoorlijke ontvangst van Koningin *Victoria* zorg te dragen; geenszins echter door de gendse burgerij. Voorts verzekert dat blad bij herhaling, dat op den dag, waarop H. M. binnen Gend is geweest, op het marktplein ee ige stukken geschut met schroot geladen hebben gereed gestaan, om, des g vorderd, de menigte krachtda lig in toom te houden, ingeval deze zich overhoopt aan bni ensporigheden mogt schuldijk maken. Deze laatste daadzaak nu wordt door vele brusselsche dagbladen bepaaldelijk tegengesproken.

ANTWERPEN, 19 September. Heden namiddag te half drie ure is H. M. Koningin *Victoria* alhier over den spoorweg van Laeken, onder het bulderen van het geschut en het luiden der klokken, aangekomen. Men had de Koningin reedvroeger hier verwacht, doch, naar men verneemt, heeft hoogstdezelve zich gedurende eenigen tijd te Mechelen ophouden.

— Naar men meldt, heeft de nederlandsche minister van Staat, baron *van der Capellen*, last bekomen, om de engelsche Koningin, namens zijnen Vorst, te Antwerpen te begroeten en vervolgens H. M. op hare terugreis tot Vlissingen te verzellen. Gisteren is Z. Exc. alhier aangekomen aan boord van een der koninklijke nederlandsche stoomjagten.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, 18 September. Bij besluit van 15 September, heeft Z. M. tot broeder der orde van den Nederlandschen Leeuw benoemd den wachtmeester *Pieter Dirks*, van

het 1ste regiment zware dragonders, ter belooning van de door hem gepresteerde onafgebroken langdurige active dienst.

— Bij Zs. Mr. besluit van 15 September is benoemd tot griffier bij het kantongereg te Aalten (Gelderland), mr. *B. A. Roel-vink Az.*

's GRAVENHAGE, 18 September. Bij de heden door de Tweede-kamer gehoudene beraadslaging over het ontwerp van wet, betreffende de regterlijke organisatie, heeft de heer *Michiels van Verduijnen* het eerst het woord gevoerd, ter bestrijding van het ontwerp. Hij beschouwt de voordragt als strijdig met de Grondwet, en beweert, dat Limburg, krachtens de statuten van het Duitsch-Verbond, een eigen geregtshof behoort te bezitten.

De heer *de Backer* treedt in een betoog, dat art. 180 der Grondwet in elk gewest een hof verlangt, behoudens de uitzondering. Ook wil art. 184, dat de aangestelde regters voor hun leven hunne zetels blijven vervullen. De regterlijke magt zou, in een tegenovergesteld geval, geheel van de willekeur der wetgevende of uitvoerende magt afhankelijk worden.

De heer *Hinlopen* spreekt in gelijken geest. Hij acht het ook onvoegzaam om hoven afteschaffen zonder aan de gewesten, die tot derzelver daarstelling geldleeningen gesloten, of zich opoffringen getroost hebben, daarvoor schadeloosstelling te verzekeren.

De heer *Cost Jordens* brengt de woorden van den gewezen minister, den heer *van Maanen*, en van den heer *Meteleerkamp* bij, tot staving ook van zijne meening, dat de Grondwet in elk gewest een hof wil.

De heer *van Rechteren* zegt, dat als staatsregelingen niet meer voldoen aan de behoeften des volks en aan den voortgang der beschaving; als zij aandruischen tegen algemeen aangenomene grondbeginselen; als zij een onregelmatig zwak en weifelend bestuur van 's lands zaken doen ontstaan, of als derzelver omvang en praal noodlooze, de kracht der natie te bovengaande, uitgaven veroorzaken, — dat het dan de plicht is van degenen, die het staatsroer in handen hebben, en van hen, op wie de zwaarwichtige taak rust, om voor 's volks belangen optetreden, na aandachtige en rijpe overweging, maar volgens een bepaald ontwerp, die grondslagen van het maatschappelijke staatslichaam te wijzigen. Die den moed mist, om dit te doen, zegt de spreker, schiet te kort aan zijne roeping; hij laat aan anderen over, wat hem was opgedragen; hij zal verantwoordelijk zijn voor de onheilen, welke als zwarte wolken bij een na lerend onweder de toekomst van zijn vaderland bedreigen. — Maar die roekeloos de hand slaat aan de grondzuilen van den Staat; die de letter der wetten naar zinen zin uitlegt, om derzelver geest en strekking te verkrachten, die sloop het staatsgebouw, dat hij moest handhaven, die legt de bijl aan den stam, die verwoest waar hij geroepen was, om op te bouwen, althans te handhaven. — De spreker ziet in de onderhavige wet zoodanig werk van slooping. Hij toetst haar, om zulks te staven, aan grondwettigheid en doelmatigheid. In deze beide opzichten acht hij de voordragt verwerpelijk. De regel der Grondwet is, dat in elk gewest een hof zal bestaan, en de uitzondering, die zij op dezen regel toelaat, wordt daarentegen bij het onderhavige ontwerp tot regel gemaakt. Bovendien, zoolang de Grondwet bestaat, mogen de voor hun leven aangestelde regters niet ontslagen worden. Hij verklaart echter, dat hij, ofschoon hij de voordragt onaanneemlijk acht, niet wil beschouwd worden als een bewonderaar der tegenwoordige organisatie. Integendeel houdt hij eene herziening van dezelve voor wenschelijk. De spreker eindigt met te zeggen, dat het maatschappelijk gebouw, zoodanig als er in 1815 werd gesticht, reeds waar is geschokt; dat echter een zijner steunpilaren, de onafhankelijke regterlijke magt, ongeschonden bestaat; en het dus hoogst gevaarlijk zou zijn, dien steunpilaar omver te rukken. Het maatschappelijk gebouw wordt alzoo gesloopt; en het heeft behoeften om op betere grondslagen te worden opgetrokken. Hij ziet althans tegen zoodanige geheele slooping op, die het wrak gebouw zou kunnen doen instorten; eene ramp, welke hij, nu het nog tijd is, voor onzen constitutionelen troon en ons staatkundig aanzien wil afwenden.

De heer *van Dam van Iselt* heeft met leedwezen in de beweegredenen van deze wet gezien, dat zuinigheid eene voorname drijfveer daartoe is. Voorzeker is zuinigheid nuttig en noodig, maar zij moet niet ten koste eener goede regtsbedeling worden verkregen. Nu heeft men weder voedsel aan het verwijt van vreemden, dat alles zich bij ons in eene gelukwiestie oplost. Hij meent, dat men nu ten dezen niet mag overstoeten, wat de geheele wetgeving in 1835 bepaaldelijk heeft gewild, en waarop men bij de grondwetsverziening niet is teruggekomen. Ook hij geloofst echter, dat eene betere regeling van het regtswezen hier te lande mogelijk is; maar dan behoort dit niet te geschieden dan krachtens eene herziening der Grondwet.

De heeren *de Man* en *den Tex* hebben zich voor het ontwerp verklaard. Zij meenden, dat aan eene wezenlijke, seker lang gevoelde behoefte tot vereenvoudiging van het regtswezen was voldaan, en dat daarvoor verhoord waren de wenschen, die onafgebroken zoo wel in als buiten de Kamer waren geuit. Zij oordeelden, dat het ontwerp geenszins met de Grondwet streed, daar art. 180, in deszelfs tweede zinsnede, wel degelijk bepaalt, dat er bij de wet een hof over meer dan ééne provincie kan worden gesteld. — De heer *de Man* behoudt zich, ten aanzien der doelmatigheid van eenige bepalingen der wet, echter zijne stem nog voor.

De voortzetting van deze beraadslaging wordt bepaald op morgen ochtend.

's GRAVENHAGE, 19 September. In de zitting van de Tweede-Kamer der Staten-generaal van heden heeft de voorzitter kennis gegeven, dat door de afdelingen tot leden van de commissie, belast met het opstellen van een ontwerp van adres, tot gelukwensching aan den Koning, benoemd zijn de heeren *van Hoorn van Burgh*, *van den Bisch*, *Boreel*, *van Rapard* en *Hinlopen*.

De beraadslagingen worden voortgezet over het ontwerp van wet, betreffende de regterlijke organisatie.

De heer *Menso* verklaart, dat hij de voordragt gaarne zou aannemen, omdat zij eene bezuiniging zou opleveren; maar, dat hij zijne goedkeuring aan dezelve niet kan heeren, 10 omdat hij ze in strijd met de Grondwet acht; 20 omdat de bezuiniging, die het ontwerp zou opleveren, niet op veegt tegen de moeilijkheden en bezwaren, die het medebrengt; 30 omdat de maatregel een na leeligen invloed zal hebben op den goeden geest van een groot deel der bevolking.

De heer *Scheers van Haren* spreekt de wijs, waarop de tegenwoordige regterlijke magt tot stand is gekomen. Dezelve strekt om den provincialen geest aan te wakkeren; zij is strijdig met eene goede rechtsbedeling en nadeelig voor de schatkist. De redenaar zal zich bij het onderzoek nopms de onderhavige voordragt door geen provinciaal of plaatselijk belang laten leiden, en de Regering dank weten, dat zij een stap gefaan heeft tot vereenvoudiging van dat noodlottige stelsel. In de Grondwet ziet de spreker geen bezwaar voor de aanneming der wet. De Grondwet laat aan de wetgeving de magt, om een hof over eene of meerdere provincien daar te stellen. Over eenige bezwaren, welke de wet moet opleveren, moet men, om het goede, welke dezelve aanbiedt, heen zien. De heer *de Jong* betreurt het, dat men, nadat het juistieel gebouw slechts vijf jaren opgetrokken is geweest, er thans reeds aan denkt hetzelfde te sloopen. Hij betreurt dit ook, omdat daardoor een nieuwe twistappel bij de natie wordt opgeworpen, en het niet als het gelukkig oogenblik mo.t be.

